

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Micha 2, 6 en 7
Ochtenddienst

Broeders en zusters, we zullen, zo de Here wil, volgende week weer het Heilig Avondmaal met elkaar vieren. Rond deze Avondmaalsviering willen we naar het Woord van de Here luisteren, zoals de profeet Micha dat in zijn dagen moest verkondigen. Na de zegengroet van de Here zullen wij met elkaar uiting geven aan onze blijdschap dat wij de Here mogen ontmoeten door met elkaar het 1e vers van Psalm 84 te zingen maar eerst zullen we nu de Here onze afhankelijkheid belijden en we zullen dat staande doen.

1. **Votum**
2. **Zegengroet**
3. **Lied : Psalm 84 : 1**
4. **Lezing van de wet**
5. **Lied : Gezang 19 : 1 (het Lam bezingen, dat onze zonden op Zich nam)**
6. **Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
7. **Schriftlezing : Micha 1 : 1 - 7 en 2 : 1 - 5**
8. **Lied : Psalm 56 : 2 en 4 (over hoe de woorden verdraaid worden van hen die**
9. **God dienen)**
10. **Tekst : Micha 2 : 6 en 7**
11. **Lied : Psalm 76 : 3 (dat Gods toorn ontbrandt tegen wie Hem weerstaan)**
12. **Dankzegging en voorbede**
13. **Slotzang : Psalm 138 : 2 en 3 (over de trouw van God tegenover wie Hem nederig dienen)**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Broeders en zusters, hoe zou u reageren als iemand tegen u zei: ‘Er is geen plek voor u in de hemel, u bent verloren?’ Wat zou u daarop zeggen? Ik zou me voor kunnen stellen dat u zegt: ‘Ja, maar ik ben toch gedoopt, de Here heeft toch gezegd dat Hij een eeuwig verbond met mij gesloten heeft? Dat Hij mijn Vader is en ik zijn kind mag zijn. Dat mijn zonden mij vergeven worden omwille van het offer van de Here Jezus. Dat de Heilige Geest in mij wonen en werken wil! Doet de Here die belofte nu zomaar teniet? De Here is toch betrouwbaar! Hij houdt zich toch aan zijn beloften!’ Ja, zo zouden wij waarschijnlijk reageren. Tenminste dat hoop ik. Ik hoop dat u in zo’n geval zult wijzen op de beloften van de Here en niet op uzelf. Zo van: ‘Ja, maar ik geloof toch goed en ik doe erg mijn best voor de Here. Dus de Here ziet mij echt wel in genade aan.’ Want zo spreken de mensen die nog weinig van de genade van onze God begrepen hebben. Die menen Gods genade te verdienen. Maar genade en verdienen gaan niet met elkaar samen. De Here neemt zondaars in genade aan. Mensen die vanwege hun daden niets anders verdienen dan de dood. Nee, wilt u rust hebben in het geloof, dan moet u vertrouwen op de beloften die de Here aan u gedaan heeft. Alleen daarin kunt u rust vinden.

Maar wat is nu het vreemde aan onze tekst? Dat hier het pleiten op Gods beloften niet blijkt te werken. Maar het oordeel van de Here blijft ondanks een beroep op Gods beloften. Hoe dat verder zit, hoop ik u in het vervolg van de preek uit te leggen. Ik bedien u vanmorgen Gods Woord over de profetie uit Micha 2, de verzen 6 en 7 onder het thema:

God vraagt van zijn kinderen dat zij in oprechtheid voor Hem leven.

We zullen daarbij achtereenvolgens bij een drietal dingen stilstaan:

- 1. de context van profetie**
- 2. de verdediging tegen deze profetie**
- 3. de diepte van deze profetie**

We zullen dus allereerst stilstaan bij context van deze profetie, de omstandigheden waarin deze woorden gesproken zijn. Vers 1 van hoofdstuk 1 vertelt ons hoe het Woord van de Here tot Micha de Morastiet kwam. Het plaatsje Moreset-Gat waar Micha vandaan kwam ligt ongeveer 35 km ten zuidwesten van Jeruzalem, vlak tegen het

gebied van de Filistijnen aan. In de buurt van de huidige Gaza-strook. Kwam woonde dus in Juda, in het Twee-stammenrijk. Micha heeft echter niet alleen tegen Juda en Benjamin geprofeteerd, maar ook tegen het Tien-stammenrijk, het Noordelijke rijk. Het rijk dat na de dood van Salomo was ontstaan, omdat deze stammen niet langer onder de zware druk van het koningshuis van David wilde leven. Toen Salomo's zoon Rechabeam koning werd en hij had duidelijk gemaakt dat hij de druk van het volk niet zou verlichten, maakten zij Jerobeam koning en hij regeerde over alle stammen, behalve Juda en Benjamin. Met het Tien-stammenrijk ging het echter gelijk mis, omdat Jerobeam twee stierkalveren maakte om de Here daardoor te dienen. Hij was namelijk bang dat zijn volk ooit weer aansluiting zou zoeken bij hun broeders in het Zuiden, omdat daar de tempel stond. In Jeruzalem in Juda. Deze zonde van Jerobeam heeft het Noordelijke Rijk steeds achtervolgd en het kreeg de ene na de andere slechte koning. De beruchtste daarvan was koning Achab en zijn nog slechtere vrouw Izebel. De Here heeft telkens profeten uitgestuurd in beide rijken. Hij heeft ook straffen aangekondigd. En Micha heeft in 722 voor Christus meegemaakt hoe de hoofdstad van het Noordelijke Rijk Samaria door de Assyriërs werd ingenomen en verwoest. De bevolking van het rijk werd in ballingschap weggevoerd.

Uit vers 1 weten we dat Micha zowel in het Noordelijke Rijk, aangegeven door zijn hoofdstad Samaria als in het Zuidelijke Rijk, aangegeven door zijn hoofdstad Jeruzalem heeft geprofeteerd. Die hoofdsteden zijn ook het brandpunt geweest van de zondige praktijken van die dagen. Zoals ook blijkt uit vers 5 van hoofdstuk 1. *Wat is Jakobs overtreding? Is het niet Samaria? En wat is de zonde van Juda's hoogten? Is het niet Jeruzalem.* En daarom kondigt Micha voor Samaria de ondergang aan.

Maar wat was er dan allemaal mis in die dagen? Allereerst was er van alles mis bij de machthebbers in die dagen. We hebben daarvan gelezen in hoofdstuk 2. Heel beeldend wordt het daar beschreven. Terwijl ze op hun bedden liggen bedenken ze hun kwaad, om dat bij het begin van de nieuwe dag te gaan uitvoeren. Kwaad, zoals het roven van akkers, het in bezit nemen van huizen. Wat ze willen hebben pakken ze van de gewone mensen af. Ze ontnemen mensen hun hoop op voedsel door hun akkers in te pikken en ze zetten ze op straat in de kou door hun huizen in beslag te nemen. Zo worden zij steeds rijker en de gewone man steeds armer.

In hoofdstuk 3 gaat Micha niet alleen tekeer tegen de machthebbers, maar ook tegen de profeten, priester en rechters die hun werk niet doen. Die de leiders naar de mond praten. Die zwijgen over al het kwaad dat de leiders doen. In vers 11 van hoofdstuk 3 staat: *De hoofden spreken er recht voor geschenken, en de priesters geven er onderricht om loon, en de profeten plegen er waarzeggerij voor geld.* En waar leiders dit voorbeeld geven blijft een volk niet achter. In hoofdstuk 6 vers 12 staat dan ook over Jeruzalem. *Haar rijken zijn vol geweld, en haar inwoners spreken leugen, en hun tong in hun mond is bedrog.* Dat is de context waarin Micha als profeet van de Here optreedt. Tegen deze mensen moet Micha het oordeel van de Here uitspreken. Dat in de eerste plaats.

We zullen nu in de tweede plaats gaan letten **op de verdediging tegen deze profetie.** Direct voorafgaand aan de woorden van onze tekst, horen we hoe Micha tegen de machthebbers spreekt en het oordeel van de Here over hen verkondigt, vers 3. *Daarom, zo zegt de Here, zie Ik ga tegen dit geslacht een kwaad bedenken, waaruit u uw halzen niet zult trekken en waarbij u niet rechtop zult gaan, want het zal een boze tijd zijn.* De Here zegt hier dus dat ze dit keer hun straf niet zullen ontlopen. Dat ze dit keer niet aan het juk dat Hij op hun schouders legt niet zullen ontkomen, maar er gebukt onder zullen gaan. Ja, in die dagen zal men een klaagzang aanheffen. Een klaagzang die wijst op ballingschap, waarbij vreemde volkeren in het land zullen gaan wonen. Want dat was gebruikelijk in die tijd. Overheersers voerden volkeren weg van hun geboortegrond en brachten andere volkeren op de geboortegrond van Israël. Zo bereikten ze dat de mensen zich ontheemd voelden en hun handen meer dan vol hadden aan het opbouwen van een nieuw bestaan en niet zo gauw in opstand kwamen. En zo maakt Micha hun dus bekend dat ze in ballingschap zullen worden weggevoerd.

En dan komen de verzen van onze tekst, waar Micha melding maakt van de reactie van zijn tegenstanders. Zij profeteren, zegt Micha. De bijzondere vorm waarin dit werkwoord in de grondtekst wordt gebruikt, geeft aan dat profeteren hier spottend bedoeld is. En in deze vorm betekent het zoiets als tegensputteren. Want ze willen Micha de mond snoeren. Hij moet ophouden met zulke dingen te profeteren. Te profeteren over oordeel en straf, vanwege hun vermeende zonden. Als je de gevoelswaarde van dit vers in de vertaling tot uitdrukking wilt laten komen, dan krijg je zoiets als: *Houdt op met profeteren, zo profeteren zij. Zulke dingen mag men niet*

profeteren. Geen schande zal ons treffen. Ze geloven dus niet dat God hun zal straffen.

Dat kan niet.

En dan leggen ze in vers 7a waarom dat helemaal niet kan. Het begint met: *mag dat gezegd worden, huis Jakobs.* Met dat 'dat' wordt bedoeld op die aankondigen van oordeel en straf. Dus er wordt zoiets gezegd als: 'dat kun je toch niet zeggen, weet je tegen wie je spreekt, je spreekt hier tegen het huis van Jakob. Het huis, dat zoveel rijke beloften van de Here heeft ontvangen. Lees maar na in Genesis 49. Beloften van heil en voorspoed.

Verder wijzen ze op het geduld van de Here. Ze hebben blijkbaar geen besef van de ernst van hun zonden en de lange duur daarvan. Ze zijn misschien wel van mening dat het niet allemaal klopt wat ze doen. Maar ze hebben niet het gevoel dat het zo erg is, dat het geduld van de Here op zou zijn. Ze weten uit het verleden hoe geduldig de Here met zijn volk is en daar rekenen ze dan ook op.

En tenslotte vragen ze: is dit Gods handelswijze? Gaat God zo met zijn volk om? Is dit Gods trouw in de omgang met zijn volk? Dat Hij zijn volk haar erfdeel ontnemt? Het beloofde land Kanaän en het land in handen van ongelovigen geeft? Nee, zo handelt de Here niet.

Dat is de het weerwoord van Micha's tegenstanders. Ze spreken van een groot vertrouwen op het geduld en de beloften van de Here. Zo groot dat ze de woorden van de profeet Micha bijna als woorden van een ongelovige typeren. 'Micha kent zeker de beloften en het geduld van de Here met zijn volk niet.' Dat is de betekenis van deze verzen.

We hebben dus gezien in welke context deze woorden staan, we hebben welk weerwoord de tegenstanders erop hebben.

We zullen tenslotte afsteken naar **de diepte van deze profetie**. En dan bijzonder met het oog op de Avondmaalsviering volgende week. In de inleiding heb ik u de vraag gesteld hoe u zou reageren als er tegen u gezegd zou worden, dat u het rijk van de Here niet mag binnengaan. Dat er voor u geen plaats in de hemel is. Er voor ons geen plaats in de hemel is. Broeders en zusters, wat zouden we doen als er vandaag een profeet van de Here binnenkwam en dit tegen ons zei. 'Voor u is er geen plaats in de hemel!' Zouden we dan simpel wijzen op de beloften van de Here aan ons gedaan? Ik ben

gedoopt, dus ik ben een kind van de Here en dus mag ik naar de hemel. Of moet er dan meer gebeuren?

Laten we daarvoor eens kijken naar het vervolg op van vers 7. Tegen het scherpe en hevige verzet van de machthebbers, komt de Here niet met geweld in het geweer. Nee, de Here stelt zijn tegenstanders een vraag. *Zijn mijn woorden niet vriendelijk jegens de oprechte van wandel?* En het antwoord laat zich raden. Zeker. De Here is vriendelijk voor wie op oprecht leeft. En de belofte geldt nog altijd voor wie oprecht leeft. Het huis van Jakob mag leven in voorspoed en geluk. Als het maar de Here dient. Als het maar laat zien dat het de beloften van de Here niet gebruikt als een aanleiding voor het vlees. Om te kijken hoe ver je kunt gaan met zondigen voordat de Here zal ingrijpen. Natuurlijk is er vergeving bij de Here. En zeker. De Here heeft geduld. Maar dat betekent dat je maar raak kunt leven. De Here vraagt van ons dat wij in oprechtheid wandelen.

Maar dat moet u dan ook goed zien. In oprechtheid wandelen doe je niet pas als je niet meer zondigt. Hoe zou dan ooit in de Bijbel kunnen staan dat Abraham en David in oprechtheid voor de Here wandelden. Ook zij hebben vele zonden gedaan. Oprecht wandelen betekent niet dat je niet meer zondigt. Oprecht wandelen betekent echter wel, dat we eerlijk tegenover God staan. Dat we onze zonden niet onder het vloerkleed van Gods geduld of Gods beloften vegen. Zo van: 'Ik ben nu eenmaal een zondaar, maar de Here Jezus is voor mij gestorven, dus deze zonde kan er ook nog wel bij. Eén meer of minder wat doet het ertoe. God is toch wel geduldig met mij'. Want dat is de Here een gruwel. Want waar is dan ons berouw? Ons verdriet over het feit dat we God door onze zonden gekwetst hebben? Waar is dan de afkeer van onszelf waar het formulier voor de viering van het Heilig Avondmaal over spreekt? Waar is dan de verootmoediging voor de Here? Die is er helemaal niet.

En dan komt er ook niets terecht van het derde deel van de zelfbeproeving. Waarbij we ons afvragen of we gezind zijn voortaan uit dankbaarheid met heel ons leven God te dienen en voor zijn aangezicht oprecht te wandelen. Hoort u hoe het formulier ook deze uitdrukking in de mond neemt? Voor wie niet in oprechtheid voor de Here wil verschijnen, is er volgende week geen plaats bij de viering van het Heilig Avondmaal. En is er ook geen plaats in het Koninkrijk van de Here, zolang zij zich niet bekeren.

Is er voor u een plaats in de hemel? Ja, als u berouw hebt van uw zonden, als u gelooft dat de Here Jezus ook voor u gestorven is en als u voortaan voor Gods aangezicht oprecht wil wandelen.

Amen